

Amb aquest article acabo la síntesi cronològica i topogràfica del que ha estat, i ara és, la nostra província catalana en convents i llocs. Abans, però, de signar-lo faré les meves propostes per a trobar, amb totes vosaltres, la manera que sembli més adient i pràctica de donar a conèixer “la història de casa nostra”, en aquesta secció de *Vida Teresiana*.

LA PROVÍNCIA DE SANT JOSEP: CATALUNYA, 1685 A 1835

Som en el període més llarg i continuat de la nostra història. Com ja heu vist, des de la seva fundació (1586) la província havia estat lligada jurídicament –ara amb Aragó, ara amb València o ambdues a la plegada– fins aleshores. Doncs bé, al capítol general del 12 de maig de 1685 –essent general un català– va restar com a província de Sant Josep, Catalunya només, conservant la seva antiguitat dins l’Orde. Aragó i València van estrenar província: Santa Teresa.

En aquest moment, recordem els convents i monestirs que ja hi havia establerts:

Frares: Barcelona (1586), Mataró (1588), Lleida (1589), Tortosa (1590), Girona (1591), Tarragona (1597), Reus (1606), Cardó, desert (1606), Gràcia (1626), la Selva del Camp (1636), Vic (1642) i Balaguer (1678).

Monges: Barcelona (1588), Vic (1637), encara que sota la jurisdicció del bisbe, Mataró (1648), Reus (1660).

Fundacions noves: sense l’empenta d’anys enrera, els religiosos varen iniciar els tràmits (16-V-1698) per a obrir un convent a Vilafranca del Penedès, o si més no, a Vilanova de “Siches” (16-IX-1698). Com també a Premià (carta del provincial, 10-I-1744). I entre les monges es va treballar perquè anessin a Tortosa (definitori general del 17 de setembre de 1729). Però heus ací les realitzades definitivament:

Frares:

1735 (29-IX): Vilanova i la Geltrú, Mare de Déu dels Dolors

Monges:

1686 (17-II): Lleida, Sant Anastasi, màrtir

1712 (12-XII): Tarragona, Sant Josep-Santa Anna

EXCLAUSTRACIÓ DE 1835

La vida dels nostres convents es va interrompre el juliol de l’any 1835. Les comunitats religioses masculines varen ésser suprimides pel govern de l’Estat Espanyol, i per

---

* [Publicat a *Vida Teresiana*, 3, 3a època (juliol-octubre 1983), pp. 20-24.]

tant quedà extingida jurídicament l'Orde i les províncies de la Congregació espanyola. Les monges tampoc ho van passar massa bé –algunes, fins i tot, van tancar llurs monestirs uns anys. Però continuaren de mica en mica el seu tarannà, encara que ja mai més amb la jurisdicció carmelitana d'abans del 1835.

Monges:

- 1877 (12-X): Tortosa, Sant Josep-Santa Teresa de Jesús
- 1885 (22-XII): Puigcerdà, Sagrat Cor de Jesús (ara traslladat a Amposta, 1983)

RESTAURACIÓ DELS RELIGIOSOS L'ANY 1891

El retorn dels nostres religiosos a Espanya començà per Marquina el 1868. Però a casa nostra no va ésser possible fins el 1891 amb la nova comunitat de Tarragona, i sota la jurisdicció de Castella, i Aragó-València, respectivament, fins a assolir la nostra independència el 1906.

Frares:

- 1891 (15-V): Tarragona, Ntra. Sra. del Carme
- 1896 (10-II): Barcelona, Ntra. Sra. del Carme

INSTAURACIÓ DE LA PROVÍNCIA: CATALUNYA-MALLORCA, 1906

El 3 de desembre de 1906, el definitori general separa d'Aragó-València els convents de Catalunya. Comença, doncs, la restauració de la nostra província, que arribarà al *pleno iure* l'1 de maig de 1920.

Frares:

- 1908 (23-VII): Badalona, Ntra. Sra. del Carme
- 1918 (9-VII): Palafrugell, Ntra. Sra. del Carme
- 1928 (8-IX): Lleida, Santa Tereseta de l'Infant Jesús
- 1981 (15-X): Esplugues de Llobregat, traslladat a:
- 1983 (15-X): Matadepera, Casa d'Oració, Santa Teresa de Jesús

Monges:

- 1907 (20-XII): Tiana, Sagrada Família
- 1948 (28-IV): Terrassa, Jesús Obrero i Sant Josep Oriol
- 1949 (23-X): Igualada, Sant Josep-Santa Teresa
- 1956 (27-V): Girona, Santa Teresa-Sant Josep
- 1961 (16-X): Mollerussa, Santa Teresa de Jesús
- 1964 (27-X): Sabadell, Santa Teresa de Jesús

MALLORCA DES DE 1617

Mallorca ha estat des dels inicis del nostre Orde a Occident molt carmelitana. Fins i tot arribà a esdevenir província autònoma. Però entre els carmelites descalços ha tingut una història més aviat humil:

Monges:

- 1617 (17-VI): Palma de Mallorca, Santa Teresa
1961 (24-VIII): Binissalem, l'Encarnació

Frares:

1923 (24-XI): Palma de Mallorca, Ntra. Sra. del Carme (assumint el col·legi i tasca d'ensenyament que tenien des de 1868 els Germans Carmelites fundats pel P. Palau i Quer).

MISSIONS DE LA PROVÍNCIA (1906-1959)

En la nova etapa de la restauració de l'Orde a Espanya (des de 1868), totes les províncies carmelitanes ací, i també a Catalunya, s'obren generosament a la tasca "missionera". Més encara, l'Orde va poder retornar a Espanya gràcies a les missions. Perquè el Govern de l'Estat no autoritzava pas fundar comunitats de frares si no era per anar a les missions, a terres d'ultramar. Això fa que s'anomenin "Carmelitas descalzos misioneros de Ultramar".

Les missions de la nostra província sorgeixen –com podeu comprendre– amb comunitats ja establertes per Navarra o Aragó-València a Mèxic, on hi treballen pastoralment religiosos catalans i d'altres províncies que van incardinar-se a la nostra. Però cal tenir en compte que ja abans del 1906 religiosos catalans missionaren, també, per Palestina, Síria i Cuba. Per exemple, el P. Romuald va ésser rector de la "parroquia misionera de Caifa" (carta a la Cúria generalícia, Haifa, 13-XII-1902) per més de 7 anys.

Hem tingut convents i parròquies a Mèxic i als estats federals de Washington i Arizona (EUA). Mèxic es va haver de deixar per motius polítics (1926), i *pro bono Ordinis* el convent de Washington (1940) i les cases d'Arizona (1959). Us presento l'esquema, amb les dades que he pogut recollir. No és complert.

Mèxic (1906-1926):

- 1902 (7-I): Durango, Ntra. Sra. del Carme-Sant Miquel
1904 (1-XI): Mazatlan, Sant Josep
1925 (28-I): Morelia, Ntra. Sra. del Carme

EUA (1912-1959):

- 1912 (28-I): Winkelman (Arizona)
1912 (22-VI): Sonora (Ariz.)
1913 (15-III): Hayden (Ariz.)
1913 (28-V): Morenci (Ariz.)
1913 (17-XII): Clifton (Ariz.)
1914 (4-XII): Florence (Ariz.)
1915 (9-IX): Tucson (Ariz.), Sagrada Família
1916 (15-X): Washington, Ntra. Sra. del Carme
1916 (-XI): Superior (Ariz.)
1919 (9-II): Tucson (Ariz.), Santa Creu
1930 ( ): Marana (Ariz.)
1938 (30-I): Tucson (Ariz.), Santa Margarida

“EN AQUESTA SECCIÓ...

...hi aniran apareixent articles sobre la història de cada un dels monestirs, fets amb la col·laboració de Gabriel Beltran i de les nostres comunitats tot preparant la celebració del IV Centenari de la fundació de la província pel Pare Joan Roca, el 25 de gener de 1586”.

Així començava la primera aportació a “la història de casa nostra”. I des d’aleshores, en els tres articles publicats, només hi he escrit jo. M’he pres aquesta llibertat –tot i que des de Vic, cosa que agraeixo molt, ja han donat senyals de vida– perquè em semblava que seria bo fer un esquema geogràfic de la nostra presència –freres i monges– al llarg dels gairebé quatre segles d’història. Diguem-ne, situar-nos en els temps i llocs concrets. Però ara es tracta ja de dibuixar els personatges i els fets. Més dels monestirs que no pas dels convents, perquè la revista és vostra, de les monges, ni que fins ara jo mateix hagi parlat d’ambdós. Ho creia necessari per la relació jurídica que hi havia amb la província, i perquè moltes fundacions, d’uns o altres, es feien “relacionalment”.

Crec que ha arribat el moment d’emprendre la feina, cadascú, des de casa seva. Per tant, des del proper número apareixeran aquí els “articles sobre la història de cada un dels monestirs” tal com les cronistes de les respectives comunitats vagin enviant-me. La meva missió serà la de coordinar una mica el contingut, i lloc i moment de la seva publicació. La nostra secció tindrà aproximadament quatre pàgines. El que passa és que penso que la primera i segona del que ve les hem de dedicar: la primera al P. Roca i la segona a la V. M. Caterina de Crist. I les altres, ja, als temes que deiem. Vosaltres teniu la paraula, o més ben dit, aquesta secció de la història de casa nostra. Animeu-vos. Jo “en esperar no fuí falto...”

Agost, 1983.